

ΕΡΓΑΤΗΣ

Στόν καιρό τής ειρήνης τ'α παιδιά θά βουνε τούς πατέρες τους. Στόν καιρό τού πολέμου οί πατέρες θάβουνε τ'α παιδιά τους.
(ΗΡΟΔΟΤΟΣ)

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΙΛΗΣ

Διευθύνεται από **Υπεύθυνος** Γράμματα — Ανταποκρίσεις 1η Χρονιά — 23 ο Φέλλο Συνδρομές Έστωετικοί Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΝΗΣ ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1 ΔΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ, 5/- ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΝΕΟΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΙ, ΔΩΣΤΕ ΤΗ ΤΙΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΑΣ ΣΤΟΥΣ ΗΓΕΤΕΣ ΣΑΣ!

Όλοκληρος ο Κυπριακός λαός, ο λαός που γνωρίζει να μάχεται κατά των έκμεταλλευτών του, διεξάγει ένα μήνα τώρα ένα από τους λαμπρότερους του αγώνες.

Ο κάθε ένας που ένοιωσε και νοιώθει το ρόλο του κεφαλαιοκράτη έκμεταλλευτή, έχει σηκώσει ψηλά τη σημαία του τίμιου προλεταριακού αγώνα δίνοντας όρκο τιμής για την εκπλήρωση του σκοπού του δίκαιου αγώνα των μεταλλωρύχων.

Μιά μόνον όλιγαρχία, μιά μικρή μονάδα της τάξης μας, στάθηκε άπαθής μπροστά στον τίμιο τουτο αγώνα. Μιά κάστα παραπλανημένων θυμάτων, μιά κάστα που ακόμη συνεχίζει να ζει με την παράδοση του ττεμμεννά, «Οί Νέες Συντεχνίες».

Άνθρωποι που δημιουργούν οργανώσεις... «για την καλύτερευση των όρων ζωής και εργασίας» άνθρωποι που κατεβαίνουν στους λόγους των ξελαρυγγιζόμενοι πώς σκοπός των είναι το παρόν και το μέλλον των εργαζομένων, αυτοί, λέμε, οί άνθρωποι, που δυστυχώς θλάστησαν τα κουφάρια των μέσα στον τόπο μας, έδειξαν για μιά ακόμη φορά την πραγματική των πορεία. Οί πληρωμένοι δούλοι του κεφαλαίου κάνουν το κάθε τι για να εξαλείψουν το φως της αλήθειας, από τον κάθε εργαζόμενο, την ταξική πάλη.

Άλλά στο πλευρό των πουλημένων αυτών καθοδηγητών των Νέων Συντεχνιών στέκουν πραγματικοί χρωφωτες ος, ο έκμεταλλευόμενος, το άμεσο θύμα του κεφαλαίου. Σ' αυτό άποτεινόμαστε κ' ελπίζουμε να μη χάθηκε και η τελευταία σταγόνα όρθης σκέψης από πάνω του.

Συναδέλφε, πότε και από πόσο καιρό σου φάνηκε το κεφάλαιο φιλεύσπλαχο; Πότε έπαισε ο εργαζόμενος να είναι ο άπομυζητής του κόπου σου; Όσοπότε νομίζεις θά εξακολουθήσει το κεφάλαιο να σε θαυκαλλίζει με κούφια υποσχέσεις; Ουδέποτε συναδέλφε το κεφάλαιο έπαισε κ' ούτε θά πάψει να είναι η μαύρη γύφτισσα των κόπων σου.

Αναλογισθου σε ποιο ποταπό σημείο π'α να ρίξεις τον άνδρισμό σου.

Σ'α συντεχνιακός, εδν είσαι τέτοιος, έχεις καθήκο και υποχρέωση να σταθείς παρά το πλευρό των συναδέλφων σου μεταλλωρύχων. Σ'αν εργατής, έχεις υποχρέωση να άνοιξεις τα μάτια σου και να δεις το σωστό ταξικό σου στίθο. Και ο στίθος αυτός δέν είναι το θαυκαλίσμα του πουλημένου Πισσα με τα τερτίπια του κεφαλαίου, αλλά ο τίμιος αγώνας των μεταλλωρύχων.

Εάν οί ηγέτες σου, σε πραγματικό τους συμφέρο ποδναι, λέγουν πώς ο αγώνας των μεταλλωρύχων είναι άτιμος, τότε σαν πραγματικός προλετάριος ποδσαι δόσε τιμια την άπάντησή σου:

«Είμαι εργάτης θύμα του κεφαλαίου, τμήμα κ' εγώ της τιμιας μάζας των έκμεταλλευομένων κ' έχω υποχρέωση να βοηθήσω τον τίμιο αγώνα των συναδέλφων μου».

Εμπρός νεοσυντεχνιακί εργάτη! Δέν είναι παράκληση αυτή, αλλά ταξικό καθήκο να σου υποδειξουμε την πλάνη σου. Δόσε άπόδειξη στο κάθε τίμιο Κύπριο εργάτη για να πάψει να σε όνομάζει παραπλανημένο θύμα των πουλημένων τραμπούκκων του κεφαλαίου και προδότη των κόπων σου.

Είνας καιρός να δώσεις στον κάθε συναδέλφο σου, ώσπου είναι καιρός ακόμα, να καταλάβει πώς δέν έχασες την ταξική σου θέση, και πώς έχεις σκοπό να κλείσεις το άδηγό στόμα του κεφαλαίου συμβάλλοντας γι' αυτό μαζί με τούς άλλους συναδέλφους σου.

Συνταύτισε κ' εσύ τη δύναμή σου με την ύπόλοιπη μάζα των καταδυναστευομένων του κεφαλαίου, για να χτίσουμε όλοι μαζί την άνθρώπινη διαβίωσή μας.

Δόσε μαύρη στά σκέλεθρα αυτά που λέγονται νέες συντεχνίες και που στέκουν με την έπιχορήγηση των έκμεταλλευτών σου, και ρίξε την άσπρη και τιμια άρωγή σου στις πραγματικές προλεταριακές οργανώσεις, τις παλιές συντεχνίες.

Δόσε, ξεανατινίζουμε, μιά και καλά τη τιμια άπάντησή σου στους πουλημένους τραμπούκκους των έκμεταλλευτών σου, πώς έπαισε να είσαι το τυφλό θύμα των, και έλα να συμβάλεις μαζί με τούς ύπόλοιπους συναδέλφους σου στη κατοχύρωση του τίμιου και δίκαιου αγώνα που διεξάγουν σήμερα οί μεταλλωρύχοι.

Στο «Δημοκράτη» της 19 του Φλεβάρη οί Σταλινικοί κατηγορήσαν και πάλι έμας τούς Τροτσκιστές για άντεργατικές πράξεις.

Καλοουμε τούς Σταλινικούς με τον πιο ευγενικό τρόπο, αν είναι τίμιοι αγωνιστές, και προπαντός τίμιοι και εδσυνειδητοί άνθρωποι, ναναφέρουν έστω και μιά ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ που διαπράξαμε έμεις οί Τροτσκιστές.

Τούς δίνουμε δέκα μέρες προθεσμία από σήμερα και περιμένουμε την άπάντησή τους.

«ΕΡΓΑΤΗΣ»

ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΠΑΡΑΙΟΓΗ ΠΕΙΝΑΣ

Κρυφή χαρά μας και λαχτάρα μας κ' άδιάκοπος θετικός αγώνας μας και μ'α και των παλιών συνδικαλιστικών οργανώσεων κ' αυτού του ρεφορμιστικού ΑΚΕΛ, από τη πρώτη κιόλας στιγμή της δημιουργίας του—είναι η έκβιομηχανοποίηση του τόπου μας—δπου συμφέροι να γίνει, με Κυπριακές πρώτες ύλες— κ' αυτής άκόμα της γεωργίας, για να δει έπιτέλους μέρα καλή κ' αυτό το μυριοθασανισμένο νησί.

Άπό το σημείο, όμως, αυτό ίσαμε που να γίνεται το κάθε νέο εργοστάσιο και έπιχείρηση, και της πιο ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αίματοροφήχτρα άντι αίματοδότρα υπάρχει τεράστια διαφορά, όλοφάνερη και στους άπογεννησιμού τυφλούς.

Άλλά γιατί άνοιγόμαστε τόσο σ' αυτές τις κρίσιμες στιγμές (χωρίς τις δευτερές τους στην ιστορία του κόσμου) δταν μιλάνε οί αριθμοί—οί γυμνοί αριθμοί—μόναχοι τους κλείνοντας σαν κανάλια το στόμα του κάθε μπουρζουά και κάθε γεννημένου λακί και παθολογικού αντιδραστή—άντιρρησία—ξεροκέφαλου;

Όλόκισια, λοιπό, στο θέμα: στο ψαχνό: Τέσσερα-δύο (ε0-4-2) των γυναϊκών και πέντε-έξη (ε0-5-6) είναι το βασικό μεροκάματο σ' ένα μεγάλο κυβερνητικό εργοστάσιο της πρωτεύουσας, και κάπου γύρω στα 10 σελίνια για τούς ειδικευμένους. Κι' ο λόγος; Ο Αιώνιος κα-

ΣΙΩΦΕΡΗΔΕΣ, ΚΙΝΗΘΕΙΤΕ ΜΑΧΗΤΙΚΑ!

ΜΠΕΖΙΝΑ;!

(ΠΟΛΥ ΑΠΛΟ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ)

Με την έλλειψη, μάλλον την έξοφάνιση της μπεζίνας δσο π'αει και γίνεται πιο άγνωστές, πιο άλυτο το πρόβλημα των βιοπαλαιστών μικροϊδιοκτητών αυτοκινήτων—καθώς και της καθημερινής κοινωνίας του λαού, μιάς άπ' τής πρωταρχικής του άνάγκες. Κι' όμως το Γραφείο των Μεταφορών δέν το κουνάει, παρά την έπανηλημένη έντονη έπιθρογραφία μας. Το ξεαναρωτάμε, λοιπόν, άκόμα μιά φορά και πάλι, το Μίστερ Τεύλορ:

1) Με ποιά δικαιολογία διπιταλιστικός χαθιάς: «Η παραγωγή τούς Κυπριακές εργάτες είναι κατά πολύ κατώτερη, ότε καν να συγκριθεί με κείνη των Ευρωπαίων, και προπαντός των «Μέιτ ιν Ίνγκλαντ».

Μ'α «έξοχώτατοι» και «έντιμότατοι» Κύριοι, και π'αν δ'α όλα σεις ο Μίστερ Ντιρέκτορ του εργοστασίου—που δέν παραλείπετε στιγμή που να μη διαλαλήσετε μέσα σ' αυτά τού δουλοπαροίκων σας πώς «έχετε πολυετή πείρα, με το τσουβάλι, όχι μόνο πάνω στον τομέα που διευθύνετε τώρα μ'α και πάνω στα προλεταριακά γενικά—ΣΕΙΣ ξεχωριστά δέν κατέχετε πώς η τελευταία γωνιά του κόσμου έχει πιά, από καιρό, άποκρυσταλλώσει τη σοφία της στο πασίγνωστο: «Μεροκάματα ΠΕΙΝΑΣ; Παραγωγή Πείνας».

νει τ'α Σπέσιαλ Περμίτ (Ειδική έχταχτη άδεια) στις μεγάλες έταιρείες, όλοφάνερα.

2) Καταγράφεται αυτό το Σπέσιαλ Περμίτ;

3) Που καταγράφεται;

4) Ο έλεχτής κ'οντρολάρει τ'α στόκ των έταιρειών; Έάν τ'α κ'οντρολάρει πώς συμβαίνει να έφοδιάζουνε οί διάφοροι χωρίς άδεια του έλεχτή;

Μπαίνει λοιπόν τώρα μπροστά στους μικροϊδιοχτήτες πολύ άπλο το ζήτημα: «Αν θέλουνε να πάρουνε πραχτική έπάντηση στις τέσσερεις αυτές στοιχειώδεις έρωτήσεις από τον Έγγλέζο υπεύθυνο, να κινητοποιηθουνε μαχητικά, κ' έχι με συνελεύσεις και διαμαρτυρίες στο χαρτί.

Και μιά από τις πρώτες άντρικές τους άπαιτήσεις είναι και τούτη: Άφου «υπάρχει έλλειψη μπεζίνας», όπως ισχυρίζεται και διαλαλεί το Γραφείο Μεταφορών, να σταματήσουνε όλα τ'α ιδιωτικά αυτοκίνητα—έχτος εκείνων των γιαντρών—για να έξοικονομηθεί μπεζίνα και να δοθεί στους βιοπαλαιστές μικροϊδιοχτήτες, που με την ταρινή άγωνία της μπεζίνας κινδυνεύουνε να χάσουνε κ' αυτό το ξεροκόμματο που με τόσο κόπο και μόχθο θγαάζουνε.

Κ. ΚΟΥΛΛΑΠΗΣ (Σιωφέρης)

ΜΕ ΜΑΡΕΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΤΕ ΤΗ ΘΕΣΗ ΣΑΣ

«Ο «Δημοκράτης» έρωτά των Πολύλαστρο γιατί δέν π'αε χτυπά για την άντικληρική και άντιβερσικτική μας προπαγάνδα. Και έρωτάμε τούς περιτόν «Δημοκράτη» Σταλινικούς: Σεις με π'α είσατε κύριοι «Κομμουνιστές Νέου Τύπου». Μαζί με τούς άθεους η άβρηκούς η με το θήσασο τον Πολύλαστο;

Σεις τι πιστεύετε; Τις θρησκείες η τούς θεούς η τις δ'ισαμικές θεωρίες; τού Μάτζ ή Λένιν που πιστεύουμε έμεις; Δέν μπορείτε να ποροδέσετε τις μάζες με το να λέτε π'α είσατε Μαρξιστές Λενιστές και από την άλλη μεριά να πιστεύετε τις θρησκείες και η μαλλιοτραβίστε με τούς δ'ιστούς για το π'α π'α π'α θά κάτσει στο θρόνο. Ξεκαθαρίστε τη θέση σας.

ΜΟΝΟΝ ΛΟΓΙΑ

Τις προάλλες δ η. Λέγγης έσπαί θωσε λαθρός ενάντια στον Έγγλέζο του Ίμπεριαλισμού και άπειλανε μ'αλινα π'α σε περίπτωση που ο Έγγλέζικος Ίμπεριαλισμός θά έπιανε να μετατρέψει τ'α χωράφια των Ξυλοφαγητών σε αεροδρόμιο, αυτός και το κόμμα του θά κινητοποιούσαν τον Κυπριακό λαό για άγώνα.

Έμπρός λοιπόν η. Λέγγη. Τ'α γωσάφια πιστήσανε κ'όλας. Ήλθεν λοιπόν η σείρα σου να μετατρέψεις τ'α λόγια σε έργα.

Σοδ επαναλαμβάνουμε όμως, ίσκεινο που ξαναείπαμε. Τ'α λόγια σου θά μ'αυνονε άπάνω στο χαρτί νεοιά μένα συντελείας των αλώνων, γιατί τ'ο Κόμμα σου δέν είναι Κόμμα άγωνιστικό αλλά Κόμμα για πανηγύρια, χορούς, έπιδείξεις, όπομήματα και ττεμμεννάδες.

ΑΙΤ'ΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η πιο πάνω μάζα είναι ημάμα που γ'αυνονε έμπαρένματος που μ'αε έσέβειν ο άσθενής Σταλινισμός «Δημοκράτια Νέου Τύπου»! Νεοκρίνονται να την ποδν άστική Δημοκρατία Νέ-

ον Τύπου» που είναι ο άληθινός χαρακτηρισμός της. Ανό δημοκρατίας υπ'αρχουνε. Η άστική και Σοσιαλιστική. Η «Δημοκρατία Νέου Τύπου» άποκλείεται να είναι Σοσιαλιστική, γιατί, όπως και ο Σταλινικός παραδ'έχουνα υπ'αρχη άστική ιδιοκτησία. Και όπου υπ'αρχη άστική ιδιοκτησία υπ'αρχη έβ'εθια άνωσότητα, έμμετάλευση και άδικία. Λοιπόν η «Δημοκρατία Νέου Τύπου»! δέν είναι να γ'α μ'α άστική δημοκρατία που ο Σταλινικός συμμετέχουν στην Κυβέρνηση. Άλλα η υπ'αρχη η διαδική έξουσία Σταλινικών και άστών η η περιδότη-Συμβίωση Καπιταλισμού και Σοσιαλισμού! Αντιμαρξιστική θεωρία που ξεστοίπωτα μ'αε άνήγγειλε ο Γραφειοκράτης Σταλινικός Ρώσσης Μαλένκοφ τής προάλλες στην Πολωνία.

ΤΟΥΣ ΑΠΑΤΑΖΕΙ ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΤΟ

Αν και κάποιος άεργά, συχαίρομυ το «ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ» που έγαίνει—άπειλούς—άλλήλους στη δημοτική (λαϊκή) γλώσσα, όπως μ'αε το ύποσχέθηκε, πριν ένα και πιο πολύ χρόνο, μέσω του Ποιητή Άνθλα, ένωδ δ'α τούς κυριώτερους συντάχτες του.

Τώρα μένει να τον άπολουθήσουνε κ' οί άλλες δυο λαϊκές έφημερίδες της πρωτεύουσας, ο «Ανεξάρτητος» κ' ο «Ελεύθερος Τύπος». Η πιο σωστά τούς ΔΙΑΤΑΖΕΙ το προλεταριάτο να το πραγματοποιήσουν έπιτέλους κ' αυτές, γιατί—δ'πονοείται—είναι το προλεταριάτο που τις κρατεί στη ζωή—και τις δημιουργήσε σχεδόν—με τ'α γαίμα της καρδιάς του.

Και το προλεταριάτο αυτό ΔΕΝ θέλει (κ'αυνονε άφύσικα να θέλει) άλλη άποιαδήποτε γλώσσα έχτος άπ' τη ζων.

τανή δικιά του—έξορτας θατιά δ'α κομμουνισμός και δημοτισμός (λαϊκή γλώσσα) είναι—άπ' τη πρώτη στιγμή της δημιουργίας της—ένα και το αυτό. Άπόδειξη; Όλες οί μπουρζουάδικες φυλλάδες—χωρίς έξαιρεση σχεδόν—γράφουνα στη καθαρεύουσα (=έγγραμματος) γλώσσα, σε σημείο μάλιστα π'αυνονε άνακομμουνιστικού φανατισμού, που και πρωτοπόροι η μάλλο «δημοκράτοι» Δημοκρατικού μετώπου ΑΣΤΟΙ δημοσιογράφοι και ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ και ΔΟΓΜΑΤΕΧΝΕΣ άκόμη περδύσαν τον λαό τη γλώσσα, τη π'αση τους, και γωρίσανε πίσω στο νεύτικο, το άφύσικο το δ'ροκλιμασμένο κατασκευασμα που άποκαλείται... καθαρεύουσα. (!?) γλώσσα.

Ένα π'αμα άπωσθήποτε, ές καταλθουνε οί μπουρζουάδες; δ'α μέσα στο Σύμβολο της Πίστης των κομμουνιστών, υπ'αρχη και τούτο το θεμλιακό κ' έρρο:

«Απαγοδουμε έμεις π'α το σχολείο να γίνεται, και με τη γλώσσα η μ'αυνο τοδ χαντακόματος της σέψης του λαού, όπως π'αυνο δ'ακόληρος έσασε τ'αυνο. Άυτό να το καταλάβουνε μ'α για πάντα οί μπουρζουάδες, που είναι άξιοι και κινέζικα και ιαπωνάξικα άκόμα να έξουνε—άπό μ'ατα, άνομιασμά—να καταφρονούνε την ίδια τους τη γλώσσα η η καθημερινή, τη ζωντανή. Να το καταλάβουνα, και μαζί μ' αυτό—π'αδ' άπ' όλα και το έξής: Έμεις οί κομμουνιστές—νάθε γραμμής και παραλλαγής—σταθερά πιστεύουμε π'αε: ζω η και γλώσσα είναι ένα και το ίδιο π'αμα και η ζωή δέν άνέχεται κανένα έμπαρένμα. Έτε μέσα στη λαλιά έτε στο χαρτί είναι τούτο, έτε δ'εω στή γυμνή και σκληρή βιοπάλη».

Σύντομα, Στη Δεκέλεια που έργάζουμαι (στά έργα του στρατού, μέσα στους σηματοπληχτές κάμπους των Έβρειών λαθρομεταναστών) οί Έλληνοφώνοι Έβραίοι τον διαβάζουνε με πολύ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ τον «ΕΡΓΑΤΗ».

Συνταξιακά, Μ. Β.

« ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ »

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ;

4. Στην άρχη καθορίσαμε σε συντομία ποιες είναι οι ταξικές προλεταριακές μορφές πάλης, και πού γίνονται αυτές. Από αυτήν την άποψη, το αντίταρτικο δεν έχει καμιάν ομοιότητα με αυτές τις μορφές πάλης. Τι καθορίζει λοιπόν την ταξική τοποθέτηση του αντίταρτικού, μέσα στη διαρκή πάλη των τάξεων;

Πολλοί, θέλουν να παρουσιάσουν το τωρινό αντίταρτικο, σαν συνέχεια του αντίταρτικού της κατοχής. Και αν το παραδεχτούμε αυτό σ' α σωστό, πράγμα που δεν είναι, και αυτοί που υποστηρίζουν αυτό το πράγμα πρέπει να παραδεχτούν ότι υπάρχει μια πολύ μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα δυο αντίταρτικα. Το αντίταρτικο της κατοχής δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στην περίοδο του ιμπεριαλιστικού πολέμου, τοποθετήθηκε στη μια ιμπεριαλιστική παράταξη και πολέμωσε την άλλη. Σκοπός του ξεκάρθρα ήταν η νίκη των Συμμάχων και η «Εθνική Απελευθέρωση». Με τον ξεσάλλο σωθινισμό της ηγεσίας που κυρίως ξέσπετο το μίσος ενάντια στους Γερμανούς φαντάρους, εμπόδιζε τη διεθνιστική συμφιλίωση ανάμεσα στους στρατιώτες των δυο αντιμαχόμενων μπλόκ κ.τ.λ. Η εξάρτησή του από το Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής το μετέτρεπε αντικειμενικά, σ' ένα όργανο του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της συνέχισής του. Η μεγάλη διαφορά, λοιπόν, ανάμεσα στα δυο αντίταρτικα βρίσκεται στο ότι ενώ το πρώτο πολέμαγε το ξένο έπιδρομέα, το δε δεύτερο διεξάγει άμεσα έναν εμφύλιο πόλεμο ενάντια σε μια άστική κυβέρνηση και στο κρατικό της μηχανισμό. Και αυτή είναι μια μεγάλη, μια ουσιαστική διαφορά. Πολλά απ' τα χαρακτηριστικά του πρώτου υπάρχουν, θέβαια, και στο δεύτερο αντίταρτικο. Όπως η εξάρτησή του από τον Σταλινισμό, η μικροαστική διανοουμενιστική ηγεσία του, η εξάρτησή του διαμέσου του Σταλινισμού από τη Σοβιετική γραφειοκρατία κ.τ.λ. 'Αλλά το ότι διεξάγει έναν πόλεμο ενάντια στον ταξικό έχθρο του δίνει ένα δυναμισμό να περάσει σε μια όρισμένη στιγμή, πάνω από τα κεφάλια της προδοτικής ηγεσίας του και να γίνει ένας ανεχτίμητος σύμμαχος του προλεταριάτου τις πόλεις, που μόνον τούτο δεν παύει να είναι βοηθητικό της πάλης του τελευταίου.

5. Η σύνθεση του αντίταρτικού στη πλειοψηφία της είναι άγρότες, μικροαστοί μ' ένα ποσοστό «εργατών». Στην άρχική αυθόρμητη περίοδο υπήρχε μέσα στο αντίταρτικο άρκετη δημοκρατία και οι ηγέτες αναδεικνυόντουσαν από τα κάτω με βάση τις Ικανότητές τους. Με το πέρασμά του όμως κάτω από την όλοκληρωτική έπιρροή του σταλινικού μηχανισμού, ολόκληρο το αντίταρτικο γραφειοκρατικοποιήθηκε. Οι ηγέτες διορίζονται με βάση το λακεδισμό τους στους Σταλινικούς γραφειοκράτες ενάντια στη θέληση της θάσης των αγωνιζόμενων ανταρτών. Με τη δημιουργία διορισμένων Γενικών Έπιτελείων, Ίεραρχικών καστών, άρχηγών παραρχηγών κτλ. και την ανάκληση της διορισμένης Κυβέρνησης των Σταλινικών όλοκληρώθηκε η Σταλινική θηλεία γύρω από το λαϊκό όλοκληρο του κινήματος. Έν τούτοις όμως όπως και στην άρχη οι «κατώτεροι» ηγέτες που έχουν

άμεση έπαφή και αγωνίζονται στο πλευρό των ανταρτών, προέρχονται από τη μικροαστική διανοουμενιστική τάξη (δάσκαλοι, κατώτεροι παλίοι αξιωματικοί του άστικού στρατού κτλ.) και σε πολλές περιπτώσεις άγρότες ή «εργάτες». Λόγω της σημερινής Ιδιομορφίας του αντίταρτικού δεν υπάρχει ή τρομερή συγκεντρωτική πειθαρχία που υπήρχε στη κατοχή. Μ' αυτό δε θέλουμε να πούμε ότι οι σταλινικοί παύουν να διευθύνουν και να καθοδηγούν τών άγωνα των ανταρτών ή ότι οι σταλινικοί τραμπούκοι, γίνανε «δημοκράτες».

Η χαλαρότητα αυτή όμως έπιτρέπει και δίνει μια πρωτοβουλία σε κατώτερους άρχηγούς που έχουν μια άμεση έπαφή με τις μάζες και σε μια στροφή της συγκυρίας μπορούν άμεσα ν' άποσπαστούν από την έπιρροή των σταλινικών κάτω απ' την έπιρροή των αγωνιζόμενων μαζών. Αυτό δημιουργεί πρώτης τάξης ευκαιρίες για τους Έπαναστάτες Μαρξιστές να έπηρεάσουν και να καθοδηγήσουν το αντίταρτικο στο σωστό του δρόμο, της πάλης για την ταξική άπελευθέρωση, με πρωτοπορία την εργατική τάξη. 'Από το σημερινό αντίταρτικο λείπουν επίσης οι Σταλινικοί άνωτεροι καραθανάδες του άστικού στρατού που καθοδηγούσαν τον ΕΛΑΣ. 'Αλλά το κυριώτερο χαρακτηριστικό του σημερινού αντίταρτικού υποκειμενικά είναι οι άλλες που έχουν επέλθει στη νοοτροπία των μαχομένων και η άπελευθέρωσή τους από πολλές παλιές αυταπάτες. Κυρίως εθνικιστικές. Με μια σωστή διαφώτιση και με μια άξιοποίηση της πείρας οι διεθνιστικές Έπαναστατικές Ιδέες μπορούν να θρούν μεγαλύτερη άπήχηση παρά στη περίοδο του πολέμου. Σα συμπέρασμα απ' αυτή την άνάλυση θγαίνει ότι το αντίταρτικο λόγω της σύνθεσης του, της μικροαστικής ριζοσπαστικής ηγεσίας του, των έπιδιώξεων του, των πόθων του, των συνθημάτων του και των «τελικών» σκοπών του και κυρίως από τη μορφή της πάλης που διεξάγει (πάλη πάνω στα θουνά) είναι ένα μικροαστικό λαϊκό έπαναστατικό κίνημα.

6. Το αντίταρτικο διατρέχει σοβαρούς κινδύνους να χτυπηθεί, να διαλυθεί και να έκφυλιστεί. Ο πρώτος είναι να πέσει κάτω από τα χτυπήματα της κυβέρνησης και των ιμπεριαλιστών πατρώνων της. Ο κίνδυνος αυτός όσο σοβαρός και να είναι και να φαίνεται μπορεί να άπομακρυνθεί μια κι' ο παγκόσμιος καπιταλισμός διατρέχει τη περίοδο της θανατικής άγωνίας του. Η πάλη του παγκόσμιου προλεταριάτου ενάντια στο παγκόσμιο ιμπεριαλισμό και πρώτα πρώτα ενάντια στον άγγλοαμερικάνικο, βοηθάει άμεσα και τον ένοπλο άγώνα των έλλήνων ανταρτών. Άλλοι κίνδυνοι είναι άφου μένει άθωβήθητος άπό την εργατική τάξη της χώρας μας κι' άπό το παγκόσμιο προλεταριάτο να έκφυλιστεί να διαρεύσει και να περάσει κάτω από την όλοσχερή άμμεση εξάρτηση των γιουγκοσλαβοβουλγάρων που θα το μεταχειριστούν για τους δικούς τους Ιμπεριαλιστικούς σκοπούς και για τους έπιχευατικούς σκοπούς της Σοβιετικής γραφειοκρατίας που ζη-

τάν διέξοδο στο Αίγαίο. Αυτός ο Κίνδυνος έχει άρχισει και κάνει την εμφάνισή του με τον «όλοκληρωτικό» έλεγχο που έξασκούν οι σταλινικοί στο αντίταρτικο. Άλλά η πλειοψηφία των ανταρτών δεν παλεύει σα συνειδητό όργανο της σταλινικής γραφειοκρατίας και των λακέδων της. Παλεύει για δημοκρατικές (πολιτικές, συνδικαλιστικές και οικονομικές) έλευθερίες. Αυτό το γεγονός και μόνο, δίνει στο κίνημα ένα δυναμισμό που κάτω από όρισμένες συνθήκες μπορεί να δώσει μια ώθηση άσυνήθη στο έπαναστατικό κίνημα της χώρας μας φτάνοντας μέχρι την άνατροπή του καπιταλισμού. Άλλά για να γίνει αυτό χρειάζεται η συνειδητή ταξική έπέμβαση του προλεταριάτου των πόλεων που έπικεφαλής των λαϊκών μαζών και φυσικά και του αντίταρτικού θα καθοδηγήσει τον άγώνα μέχρι τις τελευταίες λογικές του συνέπειες. Την άνατροπή του καπιταλισμού. Στόν βαθμό που το αντίταρτικο πολέμαει τη ντόπια καπιταλιστική αντίδραση, έξασθρώνει το κρατικό μηχανισμό και παλεύει για λεφτεριά, το έπαναστατικό προλεταριάτο της χώρας μας καθώς και όλων των χωρών το ύποστηρίζει με όλες τις δυνάμεις του. Σύγχρονα όμως η έπαναστατική πρωτοπορεία των εργατών τονίζει και προειδοποιεί για τους κινδύνους που το άπειλούν και κυρίως από τους κινδύνους της προδοτικής τυχοδιωχτικής πολιτικής της Σταλινικής ηγεσίας.

Σε όλες όμως τις περιπτώσεις το αντίταρτικο είναι καταδικασμένο αν μείνει χωρίς βοήθεια από την εργατική τάξη των πόλεων καθώς και το παγκόσμιο προλεταριάτο. Η μόνη άποτελεσματική βοήθεια που μπορεί να δοθεί στο νέο αντίταρτικο κίνημα είναι η κινητοποίηση των εργατών στις πόλεις που με βάση τις πιο άμεσες οικονομικές τους διεκδικήσεις θα κατεβούν στον άγώνα συνδικαλιστικά μαζί και τα πολιτικά αίτήματα της γενικής άμνηστίας, της έλευθερίας τύπου, λόγω συγκέντρωσης κ.τ.λ. Στο άγώνα αυτό ανεχτίμητη βοήθεια δίνει και θα δώσει το αντίταρτικο με την οργανωμένη ένοπλη πάλη του. Μια και ο άγώνας των εργατών στέφεται μ' έπιτυχία δηλαδή καταχτηθούν οι πιο στοιχειώδεις πολιτικές και συνδικαλιστικές έλευθερίες παύει αυτόματα και κάθε λόγος ύπαρξής του αντίταρτικού πάνω στα θουνά. Οι ένοπλοι άγρότες, εργάτες, διανοούμενοι σχηματίζουν λαϊκές πολιτοφυλακές που περιφρουρεί τα καταχτημένα. Άλλά αυτό είναι άλλο ζήτημα που δεν το έξετάζουμε τώρα. Τά καθήκοντα συνεπώς του έπαναστατικού προλεταριάτου και του κόμματος του υπαίουντος ξεκάρθρα άπέναντι στο αντίταρτικο: Υποστήριξη του ένοπλου άγώνα των άγροτών και ανταρτών και σύγχρονη κινητοποίηση των εργατών στις πόλεις σε μόνη διέξοδο του έπαναστατικού κινήματος στη χώρα μας.

7. Η σταλινική στην έκμετάλλευση του κινήματος για τα συμφέροντα της άντεπαναστατικής Σοβιτ. γραφειοκρατίας και σε μαμπούλα ενάντια στη Άμερικανική Ιμπεριαλιστική έπέμβαση, άναγγέλλει το ρχηματισμό μιας «Κυβέρνησης» της «Έλευθερίας Έλλάδας». Οι έπαναστάτες

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Αυτές τις μέρες η αντίδραστική κυβέρνηση του Σοφούλη κατάρτησε τον άπεργιακό νόμο που είχε ψηφίσει πριν από δυο περίπου μήνες! Ήταν τότε η άγανάκτηση που δημιουργήσε αυτό το ψήφισμα που δεν μπόρεσαν να το κρατήσουν παρά τη μεγάλη τους έπιθυμία γι' αυτό. Άλλωστε ήταν τότε η άνοσησία της Κυβέρνησης που το ψήφισμα και τα ίδια της τα άφεντικά, οι Άμερικανοί καπιταλιστές τους άσστησαν να μην έπιμένουν στη διατήρηση του. Σαν πιο έξυμνοι αυτοί κατώλαθαν πως δεν υπήρχε κανένας λόγος να υπάρχει, τέτοια ψήφισμα τη στιγμή που η εργατική τάξη της Έλλάδας έχει άκνηστοποιηθεί άπό μια ήττα ενάω συγχρόνως δεν έχει μια έπαναστατική ηγεσία τέτοια που θα δημιουργούσε κινδύνους γι' αυτούς.

Με το που κατάρτησαν όμως το νόμο δεν πάνει να πει πως σταμάτησαν το χτύπημα της εργατικής τάξης. Κάθε μέρας και δίποτε θέλουν συλλαμβάνουν τα συνδικαλιστικά στελέχη και όσους άλλους νομίζουν σαν έπικινδύνους και τους στέλνουν στα νησιά της έξορίας. 'Απ' την άλλη μεριά, χρησιμοποιοούν σήμερα τα έντατικά παρά ποτέ άλλοτε τους πράκτορες τους μέσα στα συνδικάτα για να μπόρουν να τα έξαρτήσουν άπόλυτα κάτω απ' τον έλεγχο του κρατικού τους μηχανισμού.

Όσο η εργατική τάξη θρικότανε σε ένταση και διεκδικούσε άπεργιακά και μαχητικά το ψωμί της και τήλα της ζήτηματα, όλα κείνα τα όργανα της κυβέρνησης και των διαφόρων καπιταλιστικών κομμάτων (ΕΡΕΠ, ΕΜΕ κ.τ.π.) όυτε τολμούσαν να έμφωνιστούν μέσα στα σωματεία. Άλλο απ' αυτούς δεν άνακατέυονταν καθόλου ή πολύ χλιαρά τολμούσαν να μιλούν στις συσκέψεις, ενώ άλλοι, οι περισσότεροι, είναι συνεργαστεί μαζί με τον ΕΡΓΑΣ (παράταξη του ΚΚΕ) και είχαν εισηωθεί στις διοικήσεις και στους συνδικαλιστικούς όργανισμούς.

Οι έργάτες όμως άπ' το 1946 και δώ, κούραστηκαν να άπεργούν συνεχώς χωρίς να τους δίνεται απ' την ηγεσία τους, που ήταν ο ΕΡΓΑΣ, μια λύση ριζική που θα οδηγούσε στη τελική μάχη για το ξεσκάρθρα. Έπεσαν στη παθητικότητα διαστάζοντας να άκολουθήσουν τις διοικήσεις αυτές, που ενώ απ' τη μια τους κατέβαζαν στην άπεργία, απ' την άλλη τους πρόδιναν. Αυτό ήταν μια ήττα απ' την όποια έπωφελήθηκαν τα αντίδραστικά στοιχεία να άρχίσουν να διορίζονται στις διοικήσεις διώνοντας τους έκλεγμένους αντιπροσώπους.

Έντοματάς οι σταλινικοί άφου έκμεταλλεύθηκαν όσο μπόρουν την εργατική τάξη για τα συμφέροντα της γραφειοκρατίας, την παραίτησαν σχεδόν άμνηστ, έφαρμόζοντας πλέον τις μεθόδους του αντίταρτικού άγώνα που ήταν η συνέπεια της ήττας αυτής.

Παρ' όλα αυτά όμως δεν ήταν εύκολο, και δεν είναι άκόμα, για τις αντίδραστικές παρατάξεις να

Μαρξιστές που βασίζοντε τη πάλη τους στη ταξική έπαναστατική συνείδηση των μαζών δε μπόρουν σε καμιά περίπτωση ν' άναγκαστούν μια Κυβέρνηση διορισμένων που περιλαμβάνει στους κόλπους της όλο Σταλινικούς τραμπούκους του ποιού Μιταρτζώτα (Φάνη) και Σίας.

Μπορούμε να υποστηρίξουμε μια προσωρινή Κυβέρνηση δημοκρατική έκλεγμένη άπό τους ένοπλους χωριάτες, εργάτες και όλο το πληθυσμό των περιοχών που κατέχουν οι άνταρτες. Άπέναντι στη Κυβέρνηση του Μάρκου ή στάση μας είναι η ίδια όπως και άπέναντι σε όποιανδήποτε άλλη Κυβέρνηση διορισμένη, άντιδημοκρατική, άντεπαναστατική. Για την υποστήριξη του άγώνα των ένοπλων ανταρτών; ΝΑΙ! ΜΕ όλες μας τις δυνάμεις. Ένάντια στη προδοτική σταλινική ηγεσία; ΝΑΙ! Ο δρόμος που δείχνουν οι έπαναστάτες Μαρξιστές είναι ξεκάθαρος. Είναι ο δρόμος της άμειλιχτης ταξικής πάλης που είναι όμως ο μόνος δρόμος που οδηγεί στη ΝΙΚΗ.

Γ. Δ. 25.1.48

θρούν τους άπαραίτητους ανθρώπους που χρειάζονταν για τη πραγματοποίηση των σκοπών τους, δηλαδή για το διορισμό διοικήσεων ύποχειρίων σ' αυτούς και μέσω αυτών στην άστική τάξη. Οι έργατες παρ' όλη τη παθητικότητα στην όποια έχουν πέσει και παρ' όλο που στέκονται διατακτικοί άπέναντι στις διοικήσεις του ΕΡΓΑΣ δεν πέρασαν στο στρατόπεδο της αντίδρασης, αλλά έξακολουθούν να μισούν την άστική τάξη και τους πράχτορες της.

Τελευταία άφου δεν πέτυχαν τα όλλα μέσα, το διορισμένο Ε.Κ.Α., έστειλε μια έγκύκλια στα σωματεία και άπατούσε απ' αυτά να υπογράψουν μια δήλωση άποκήρυξης του αντίταρτικού. Η μεγάλη πλειοψηφία των σωματείων άνήθησαν να υπογράψουν και διώχτηκαν τραμπούκικα άπ' το Έργατικό Κέντρο. Συγχρόνως έντάθηκε η προπαγάνδα όλοου για διορισμό συμβούλων και όλοου για διάσπαση κ.τ.λ.

Μ' αυτό το τρόπο προετοιμάζουν ένα εργατικό συνέδριο για την Άνοιξη. Τα άφεντικά τους τους πιέζουν. Έχουν καταλάβει πως έχει παραγίνει το κακό και πως έχουν έκτεθει πάρα πολύ στους έργατες τους δικούς τους, και ζητάνε να λυθεί το ζήτημα με κάποιο «Δημοκρατικό» τρόπο. Καταλαβαίνει κανείς πως μια νέα κωμωδία έτοιμάζεται σε θάρος της εργατικής τάξης. Οι σταλινικοί του ΕΡΓΑΣ, αντί να όργανώσουν την αντίσταση των διωγμένων σωματείων και ν' άπατήσουν την έπαναστασία τους στο Κέντρο έχουν σχεδόν άκνηστοποιηθεί και περιμένουν «την έκ Μάρκου βοήθειαν».

Για να μπόρουν το Συνδικαλιστικό κίνημα να έξασθρεί τη ζωτικότητα του και τη δυναμικότητά του θα χρειαστεί μια έντατική δουλεία, άπό μέρους των έπαναστατών συνδικαλιστών και των εργατικών στελεχών που θροίκουν τίμια κι' άφοσιωμένα στην εργατική τάξη και τις έπιδιώξεις της. Ένας νέος άόρας πρέπει να άναζωγισθεί στους συνδικαλιστικούς όργανισμούς. Χρειάζεται άπό τη μια χτύπημα των όργάνων της έχθρικής μας καπιταλιστικής τάξης, κι' απ' την άλλη των σταλινικών πρακτορών της σοβιετικής γραφειοκρατίας. Χτύπημα της κλυκοκρατίας που παρασύρει τους έργατες να πολεμούν για ξένα συμφέροντα. Έναν άνεξάρτητο εργατικό μέτωπο που θα οδηγήσει την εργατική τάξη, τίμια και καθαρά στις διεκδικήσεις για την καθημερινή ζωή και θα τους προετοιμάσει έτσι που να γίνουν Ικανοί να κερδίσουν μια καλύτερη μελλούμενη ζωή.

Μ. ΛΑΒΔΑΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΛΟΝΔΙΝΟ.— Για πρώτη φορά στα χρόνια του εργατικού κινήματος της Κεϋλάνης, οι Σταλινικοί βουλευτές ύποστηρίζαν το ψήφισμα των Τροτσκιστών Βουλευτών, ενάντια στη μυστική συνθήκη που έκανε η Κυβέρνηση της Κεϋλάνης με τη Μεγάλη Βρετανία σε αντίλογισμα της ψευτοανεξαρτησίας που παρεχωρήθη στην πρώτη

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ψηφίσματα διαμαρτυρίας απ' όλες τις συντηνχές και άλλες μαζικές όργανώσεις έξεστάλησαν στη Κυβέρνηση, για τη ψήφιση του τελευταίου νόμου που συμφωνά μ' αυτό άπαγορεύεται στο κάθε ένα που άνήκει σ' όργάνωση έπαναστατική να άναλάβει δουλεία στην Κυβέρνηση είτε σαν ύπάλληλος είτε σαν εργάτης. Ο Τμηματάρχης έχει δικαίωμα να κάνει ο ίδιος έρευνα, τη δίκη και να θγάλει και την άπόφαση. Το φασιστικό αυτό μέτρο το έφαρμόζουν και πολλοί έργοστασιάρχες και άλλοι εργοδότες. Έπαναστατική όργάνωση μπόρει με το νόμο αυτό να θεωρηθεί και μια συντηνχία που ύπερασπίζει τα δίκαια των έργατών της με άπεργιακό άγώνα.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρδής
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υίών
Λυκούργου 7-7Α-7Β, Λευκωσία